

РЕШЕНИЕ

№ 24277

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Петър Савчев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8884** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от И. Н. К., с адрес в [населено място], чрез пълномощника адв. И. И. срещу Решение № 3440 от 23.07.2024г. по нахд № 1790/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 134-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 8471471, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

С жалбата се твърди неправилност на оспореното съдебно решение, поради нарушение на материалния и процесуален закон, които нарушения се обосновават с аргументи за незаконосъобразност на ЕФ.Сочи се, че неправилно е определен субекта на административнонаказателната отговорност, тъй като касаторът неправилно е определен за собственик на МПС.Обяснява се, че след като собственикът е непълнолетен може лично да подаде декларация по чл.189 от ЗДвП, но за да произведе тя ефект, следва да бъде приподписана от един от родителите съгл. чл.4 от ЗЛС и чл.129 от СК, както и на основание чл.15 от Закона за закрила на детето органът е следвало да уведоми Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес на детето и ако интересите на детето и родителя са противоречиви да назначи особен представител на детето, който може да е и социален работник от дирекция „Социално

подпомагане“ – чл.129, ал.2 от СК във вр. с чл.15, ал.7 от ЗЗД. Твърди се, че от съдържанието на ЕФ не се установява в какво качество е ангажирана отговорността на И. К. – като собственик, ползвател или родител, с което е накърнено правото му на защита – записан е като собственик, а е третиран като родител на детето. Посочва се също, че съгласно чл.26, ал.3 от ЗАНН се касае за родители, които съзнателно са допуснали извършване на нарушението, а в случая липсват доказателства за умишлена форма на вина на родителя. Искане за оспореното решение и потвърдения с него ЕФ да бъдат отменени.

С молба от 29.10.2024г., подадена от процесуалния представител, касационната жалба се поддържа.

Ответникът по касация – СДВР, представлявана от юрк. М. в съдебно заседание оспорва касационната жалба и моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е неправилно, а касационната жалба основателна. Предлага ЕФ да бъде отменен.

Предмет на касационно оспорване е решение № 3440 от 23.07.2024г., постановено по нахд № 1790/2024г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 28.11.2023г., в 20,41ч., в [населено място], на [улица]до № 200, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, при въведено ограничение на скоростта 50 км/ч с пътен знак В 26, в населено място, с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON с № MD 1193, позиционирана на тротоара до пътното платно, била засечена скорост на движение на МПС – марка „Б.“, модел ИЗ с рег. [рег.номер на МПС], 68 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 50 км./ч., т.е. превишение – 18 км./ч.

Лекият автомобил бил регистриран на М. И. К., чийто баща и законен представител бил жалбоподателя И. Н. К..

При тези данни съдът е приел, че е извършено нарушение и че нарушението е извършено от касатора И. Н. К.. Изводът за авторството на деянието е обоснован с това, че автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението. Посочено е също, че собственик на МПС е непълнолетно лице, което се намира в пряка родствена връзка с жалбоподателя, а спецификата на нарушението изключва възможността собственика му да го извърши, тъй като е на възраст, на която не е правоспособен водач на МПС. Но съгласно чл.26, ал.3 от ЗАНН за нарушения извършени от тях отговорност носят техните родители, попечители или настойници.

Изводът, че нарушението е извършено от касатора не е мотивиран. Изложени са непълни и противоречиви мотиви. От една страна се сочи, че непълнолетният

собственик не е извършил нарушение, а от друга, че за извършеното от непълнолетния собственик отговорност носят неговите родители, попечители или настойници. Тоест в случая не става ясно кой е извършителят – непълнолетния собственик или касаторът и ако извършител е непълнолетният собственик в какво качество е санкциониран И. К. – ползвател или родител. В тази насока не са изложени мотиви.

Мотивите следва да дадат представа как е формирана волята на съда, поради което те са от съществено значение за страните, така че последните да могат да разберат фактите и обстоятелствата, мотивирали съда да вземе това решение. Липсата на изискуемото от закона съдържание на мотивите освен формалното нарушение, не дава възможност и на съда да извърши проверка на съдебния акт. Допуснато е съществено процесуално нарушение.

По тези съображения съдът намира, че е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 във вр. с ал.3, т.2, пр.1 от НПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, поради което касационната жалба се явява основателна. Съдебното решение на основание чл.222, ал.2, т.1 от АПК следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разностите за водене на делото в АССГ.

Така мотивиран, XXIV-ти касационен състав на Административен съд – София град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3440 от 23.07.2024г., постановено по нахд № 1790/2024г. по описа на Софийски районен съд, 134-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: